

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj PR-759/2025-90

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja Nenada Đurića iz Belog Manastira, Kralja Petra Svačića 118, OIB: 69907221893, zastupanog po punomoćniku Branku Nenadić, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika ORANJEGROEP SERVICES d.o.o., Zagreb, Drage Iblera 2, OIB: 28735234368, zastupanog po punomoćniku Marku Samaržiji, odvjetniku u Zagrebu, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. srpnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika stranaka, 24. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Nenada Đurića iz Belog Manastira, Kralja Petra Svačića 118, OIB: 69907221893, koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj Nenad Đurić iz Belog Manastira, Kralja Petra Svačića 118, OIB: 69907221893, s tuženikom ORANJEGROEP SERVICES d.o.o., Zagreb, Drage Iblera 2, OIB: 28735234368, dana 24. listopada 2018. sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, za radno mjesto tesara, te da radni odnos tužitelja nije prestao.

Nalaže se tuženiku da tužitelja vrati na poslove tesara prema Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24. listopada 2018. godine u roku od 8 dana,“

II./ Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 2.956,81 eura sa zateznim kamatama tekućim od 24. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III./ Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da ga je kao radnika dana 30. lipnja 2019. tuženik mailom obavijestio da s njim, s danom 30. lipnja 2019., sporazumno raskida ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen 24. listopada 2018. za radno mjesto tesara. Prije podnošenja ove tužbe tužitelj je tuženiku sukladno odredbi čl. 133. Zakona o radu

podnio zahtjev za zaštitu prava na koji se tuženik nije očitovao. Radnik nikada nije poslodavcu podnio zahtjev radi prestanka ugovora o radu. Prema odredbi čl. 113. Zakona o radu sporazum o prestanku ugovora o radu mora biti zaključen u pisanom obliku. U predmetnom slučaju radnik osim što nije podnio pisani zahtjev za prestankom radnog odnosa, nije niti potpisao Sporazum o prestanku radnog odnosa, pa slijedom toga takav Sporazum niti ne može proizvoditi pravne učinke. Sporazum o prestanku ugovora o radu je dvostrani pravni posao što znači da se mora temeljiti na volji ugovornih stranaka, sklopljenom u pisanom obliku. Slijedom navedenog proizlazi da je radniku na nezakonit način prestao radni odnos kod tuženika, pa kako tuženik ni povodom zahtjeva za zaštitu prava nije radnika vratio na posao, to je tužitelj podnio ovu tužbu. Stoga tužbenim zahtjevom traži da sud utvrdi da je tužitelj s tuženikom dana 24. listopada 2018. sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, za radno mjesto tesara, te da radni odnos tužitelja nije prestao, te da tuženik tužitelja vrati na poslove tesara prema Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24. listopada 2018., uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kao i sve navode kojima se tvrdi da radni odnos tužitelja ne bi prestao na zakonit način. Radni odnos tužitelja kod tuženika prestao je dana 30. lipnja 2019. temeljem pisanog sporazuma sukladno odredbi čl. 112. st. 1. toč. 5. i čl. 113. Zakona o radu (NN, 93/14, 127/17). Naime, tužitelj je radni odnos kod tuženika započeo 3. kolovoza 2017. temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme od 1. kolovoza 2017., a koji radni odnos je trebao trajati do 22. prosinca 2017., no isti je zbog objektivnih razloga produžavan i nakon spomenutog datuma, na način da su sklapani dodaci tom ugovoru, kao i novi ugovor o radu na određeno, imajući u vidu da su tijekom trajanja tih ugovora sklopljeni novi poslovi za izvođenje građevinskih radova na teritorijima Nizozemske i Belgije, s poslovnim partnerima na tim tržištima, a koji poslovi su trebali biti dovršeni najkasnije do 6. prosinca 2018. godine. Tijekom listopada 2018. tuženik je ugovorio poslove za građevinske radove na teritoriju Nizozemske i Belgije, a koji projekt je trebao trajati najkasnije do 30. lipnja 2019., te je tužitelju ponudio produženje ugovora o radu na određeno vrijeme do navedenog datuma, no tužitelj je od tuženika tražio da sklopi ugovor o radu na neodređeno vrijeme iako je kod tuženika potreba za radom tužitelja trajala samo do 30. lipnja 2019. godine. Tužitelj je svoju molbu pravdao potrebom da od svoje banke dobije kredit, te je, svjestan činjenice da nakon spomenutog datuma nema potrebe za njegovim radom pristao po sklapanju takvog ugovora sklopiti i sporazum kojim bi stranke unaprijed odredile datum i uvjete prestanka takvog ugovora, a sve sukladno čl. 112. st. 1. toč. 5. i čl. 113. ZR. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnog troška tuženiku sa pripadajućim zateznim kamatama.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018., presliku e-mail poruke, Zahtjev za zaštitu prava od 11.07.2019., uz presliku potvrde o primitku (str. 4-10 spisa), Prijavu HZMO-a o početku osiguranja od 02.08.2017., Ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.08.2017. i 27.06.2018., Dodatak ugovoru o radu na određeno vrijeme od 01.08.2017., 13.12.2017., 22.03.2018. i 27.06.2018., Prijavu HZMO-a o promjeni tijekom osiguranja od 29.10.2018., Dodatak ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018., Sporazum o prestanku ugovora o radu od 24.10.2018., Prijavu HZMO-a o prestanku osiguranja (str. 17-52 spisa), ugovor o brzom gotovinskom kreditu od 31.07.2019., presliku osobne iskaznice tužitelja (str. 59-62 spisa), nalaz i mišljenje vještaka za rukopis i dokumente Marijana Krajne od 28.09.2020. te usmeno očitovanje s ročišta od 24.08.2021. i 06.03.2023., kao i pisanu dopunu nalaza i mišljenja od 23.12.2021. (str. 76-81, 110-112, 118-125, 146-148 spisa), te je saslušao svjedoke Mariju Ropuš

(str. 99-101 spisa) i Slavena Jakića (str. 110-112 spisa), nalaz i mišljenje Željke Tkalec iz Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" od 05.03.2024. (str. 166-171 spisa), Izjavu Ivice Ljubića od 11.10.2024. (str. 183 spisa), Prijavu HZMO-a o prijavi o promjeni tijekom osiguranja od 29.10.2018. te prijavi o početku osiguranja od 02.08.2017. (str. 185-186 spisa), saslušao je tužitelja (str. 187-189 spisa). Saslušana je sudska vještakinja Željka Tkalac (list 230-231 spisa), vještak Marijan Krajna (list 233-234 spisa), dopunski je saslušan tužitelj (list 235-237 spisa), te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22- dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

5. U ovom predmetu je rješenjem Županijskog suda u Osijeku od 6.3.2025. ukinuta presuda ovog suda od 29.11.2024. te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje pred drugog suca, uz uputu da je u ponovnom postupku potrebno saslušanjem vještaka otkloniti nesuglasnosti u njihovim nalazima, te je potrebno ispitati tvrdnje tužitelja da bez svoje krivnje nije mogao predložiti dokaze prije zaključenja prethodnog postupka te za koje je radno mjesto zaključen sporni ugovor o radu na neodređeno vrijeme, imajući pri tome u vidu ugovore o radu koje su dostavile stranke kao i prijave HZMO, te će pravilnom ocjenom izvedenih dokaza odlučiti o tužbenom zahtjevu.

6. U ponovnom postupku, ovaj sud je izveo sve predložene dokaze, te su punomoćnici stranaka na ročištu 7.7.2025. suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, odustali su od drugih dokaznih prijedloga, te su suglasno predložili zaključenje glavne rasprave, pa je sud odlučio da se dokazi više neće izvoditi i zaključio je glavnu raspravu.

7. Prije svega valja reći da tužitelj u ovom predmetu tužbenim zahtjevu traži da sud utvrdi da je sa tuženikom dana 24. listopada 2018. sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto tesar i da radni odnos tužitelja nije prestao, te vraćanje na rad, dok tuženik tvrdi da je radni odnos tužitelja kod tuženika prestao sporazumom (kojeg je i dostavio u spis), a tužitelj tužbenim zahtjevom nije pobijao taj sporazum o prestanku radnog odnosa. Dakle, iako tužitelj u podnesenom zahtjevu za zaštitu prava (prije tužbe) navodi da je elektroničkom poštom obaviješten da mu je sukladno Sporazumu o raskidu ugovora o radu radni odnos prestao dana 30.6.2019. i da je istog dana izvršena odjava, tužitelj tužbenim zahtjevom nije pobijao predmetni Sporazum o prestanku radnog odnosa.

8. Iz priložene dokumentacije u spisu (koju je tuženik dostavio uz odgovor na tužbu) ovaj sud je utvrdio:

- da su stranke dana 01.08.2017. sklopile prvi Ugovor o radu na određeno vrijeme do izvršenja posla odnosno ispunjenja uvjeta ali ne duže od 22.12.2017., te je isti sklopljen za radno mjesto „radnik niskogradnje“, s početkom rada 03.08.2017., te su stranke istog dana sklopile Dodatak ugovora o radu na određeno vrijeme kojim se radnik privremeno upućuje na rad u inozemstvo u Belgiju,
- da su stranke dana 13.12.2017. sklopile Dodatak ugovora o radu na određeno vrijeme do izvršenja posla odnosno ispunjenja uvjeta ali ne duže od 31.3.2018., a kojim je radnik upućen na rad u inozemstvo u Nizozemsku i Belgiju,
- da su stranke dana 22.03.2018. sklopile Dodatak ugovora o radu na određeno vrijeme

do izvršenja posla odnosno ispunjenja uvjeta ali ne duže od 05.07.2018.,

- da su stranke dana 27.06.2018. sklopile Ugovor o radu na određeno vrijeme do izvršenja posla odnosno ispunjenja uvjeta ali ne duže od 06.12.2018., te je isti sklopljen za radno mjesto „radnik niskogradnje“, te su stranke istog dana sklopile Dodatak ugovora o radu na određeno vrijeme kojim se radnik privremeno upućuje na rad u inozemstvo u Nizozemsku i Belgiju,

- da su stranke dana 24.10.2018. sklopile Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, te je isti sklopljen za radno mjesto „radnik niskogradnje“, te su stranke istog dana sklopile Dodatak ugovora o radu na neodređeno vrijeme kojim se radnik privremeno upućuje na rad u inozemstvo u Nizozemsku i Belgiju.

- da su stranke dana 24.10.2018. sklopile Sporazum o prestanku ugovora o radu prema kojem radni odnos radnika kod poslodavca prestaje s danom 30.06.2019.,

- da je tužitelj bio prijavljen na HZMO da je u radnom odnosu kod tuženika od 03.08.2017., te je objavljen 30.06.2019. temeljem sporazuma radnika i poslodavca.

9. Tuženik tvrdi da je tijekom listopada 2018. ugovorio poslove za građevinske radove na teritoriju Nizozemske i Belgije, a koji projekt je trebao trajati najkasnije do 30. lipnja 2019., te je tužitelju ponudio produženje ugovora o radu na određeno vrijeme do navedenog datuma, ali je tužitelj molio tuženika da sklopi ugovor o radu na neodređeno vrijeme kako bi od svoje banke dobio kredit, te je tuženik svjestan činjenice da nakon spomenutog datuma nema potrebe za njegovim radom, pristao po sklapanju takvog ugovora, sklopiti i sporazum kojim bi stranke unaprijed odredile datum i uvjete prestanka takvog ugovora s danom 30. lipnja 2019.

10. Tužitelj pak tvrdi da nije potpisao navedeni Sporazum o prestanku radnog odnosa od 30.06.2019., a niti Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto radnik niskogradnje, te tvrdi da je sklopio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto tesar (kojeg je dostavio uz tužbu). Također, navodi da kod tuženika nije radio u niskogradnji već u visokogradnji i da se ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto radnik niskogradnje, razlikuje od ugovora o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto tesara i to u čl. 1. i čl. 3.

11. Kako je tužitelj osporavao da bi on potpisao i ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto radnika u niskogradnji i sporazum o raskidu ugovora o radu, to je sukladno prijedlogu tužitelja, izveden dokaz grafološkim vještačenjem po vještaku Marijanu Krajni. Isti je u svom nalazu i mišljenju od 24.09.2020. naveo da potpisi parafnog tipa na naznačenim dokumentima vrlo vjerojatno nisu napisani rukom tužitelja. Pri tome vještak navodi da zbog relativno jednostavnosti spornih potpisa, koji zbog svoje kratkoće ne sadrže dovoljan broj posebno vrijednih individualnih karakteristika rukopisa skriptera, nije moguće, poštujući pravila struke dati decidirano mišljenje glede zahtjeva vještačenja. Međutim, povodom prigovora tuženika da je vještak kao „nesporan materijal“ koristio isključivo fotokopije i računalne ispise skeniranih dokumenata koji su sadržavale potpise za koje samo tužitelj tvrdi da su njegovi, kao i potpise koji ni na koji način nisu pred sudom ili na objektivan način učinjeni nespornima, vještak je na ročištu 24.08.2021. iskazao kako da bi se dalo decidirano mišljenje glede zadatka vještačenja, bilo bi potrebno uzeti potpise imenovane osobe po diktatu ili potpise na sličnim dokumentima nastalim u istom vremenu. Osim toga, vještak je na ročištu iskazao kako bi bilo potrebno imati na raspolaganju i izvornike dokumenata naznačenih u nalazu i mišljenju, a na temelju kojih je vršeno vještačenje. Temeljem takve dokumentacije, vještak je ponovno proveo vještačenje i u nalazu i mišljenju od 20.12.2021. utvrdio da sporni potpisi jesu napisani rukom tužitelja. Međutim, s obzirom na prigovor tužitelja, sud je pozvao vještaka na

ročište radi usmenog očitovanja. Vještak je na ročištu 06.03.2023. iskazao kako ostaje pri nalazu i mišljenju izrađenom 24.09.2020. u kojem je zaključeno da sporni potpisi nisu vjerojatno potpisani rukom tužitelja, a nakon što je vještak upozoren da je sudu dostavio novi nalaz i mišljenje dana 23.12.2021. u kojem je utvrđeno suprotno, uz pitanje kod kojeg nalaza ostaje, vještak je odgovorio da ostaje kod drugog nalaza i mišljenja prema kojem su naznačeni dokumenti potpisani rukom tužitelja.

12. S obzirom na opisani nevjerodostajan slijed utvrđenja i očitovanja vještaka Marijana Krajine, sud je sukladno prijedlogu tužitelja odredio provođenje novog grafološkog vještačenja po vještaku Željki Tkalec iz Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“. Ista je u svom nalazu i mišljenju navela da nema temelja za identifikaciju skriptora spornog potpisa tužitelja na predmetnom Sporazumu o prestanku ugovora o radu od 24.10.2018. Prema pravilima struke, nije moguće zaključiti je li sporni potpis krivotvoren ili nije jer je ovakav potpis mogao ispisati nebrojeno velik broj osoba i to bez osobito razvijenih grafomotorijskih sposobnosti izražavanja.

13. Sukladno uputi drugostupanjskog suda, te na prijedlog tužitelja, a sa kojim se je i tuženik suglasio, sud je usmeno na ročištu saslušao oba vještaka.

14. Vještakinja Željka Tkalac (list 230-231 spisa) je izjavila da u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja od 28.2.2024. u kojem je zaključila da prema pravilima ove struke nema temelja za identifikaciju skriptora spornog potpisa. Razlog tome je jasno obrazložila u svom nalazu, a obzirom na izuzetnu jednostavnost spornog potpisa, koji je uz to dostavljen u fotokopiji, te obzirom na rukopisnu jednostavnost ali i neujednačenost nespornih potpisa u kojem utvrđene razlike nisu dostatne za bilo kakvu identifikaciju. Kao što je već i navela, takav potpis je mogao ispisati velik broj osoba, a koji su imali uvid u takav potpis, jer nalikuje na njegov. Čak i slučaju da je imala dokumentaciju u izvorniku, njeno mišljenje bi bilo potpuno isto. Također, njeno mišljenje ne bi bilo drugačije niti u slučaju da je imala veći broj nespornih potpisa. Obzirom na jednostavnost potpisa, a koji ne sadrži nikakve posebne složenije elemente potpisa neophodne za identifikaciju, zaključila je da ga je mogao potpisati nebrojeni veliki broj osoba, pa samim time logično i Nenad Đurić, ovdje tužitelj, međutim isto navodi samo kao konstataciju.

15. Vještak Marijan Krajina (list 233-234 spisa) je izjavio da je u prvom nalazu i mišljenju naveo da vrlo vjerojatno sporni potpisi nisu napisani rukom tužitelja, a nakon što je dobio daljnju dokumentaciju utvrdio je da su isti napisani rukom tužitelja, a to na temelju puno kvalitetnijeg nespornog materijala, te i sada ostaje kod ovog zadnjeg mišljenja da su sporni potpisi napisani rukom tužitelja. Nakon što mi je predložen nalaz i mišljenje vještakinje Željke Tkalec i njeno očitovanja na ročištu 16.12.2025., izjavio je da je ona izradila isto po pravilima struka, te se može složiti sa njenim mišljenjem, ali ostaje kod svog nalaza i mišljenja. Dakle, navodi da je on dao svoje subjektivno mišljenje i kod kojeg ostajem, te se isto temelji na empirijskim metodama.

16. Nakon usmenog saslušanja oba vještaka, punomoćnici stranaka su na ročištu 27.1.2026. izjavili da iako se vještaci nisu usaglasili, nemaju daljnjih dokaznih prijedloga u pogledu provođenja grafoloških vještačenja, te predlažu da sud cijeni provedena vještačenja.

17. Kako se vještaci nisu mogli usuglasiti niti dodatnim usmenim saslušanjem, te su ostali kod svojih mišljenja koja su potpuno suprotna, a stranke nisu predlagale novo

vještačenje tj. nadvještačenje, to isto sud nije proveo, već je o odlučnim činjenicama odlučio na temelju izvedenih dokaza.

18. Cijeneći provedena grafološka vještačenja po oba vještaka, ovaj sud smatra da obzirom na potpuno nevjerodostajan slijed utvrđenja i očitovanja vještaka Marijana Krajine, a koji je više puta mijenjao svoje mišljenje, isto ovaj sud isto nije mogao prihvatiti kao stručno i objektivno, dok je nalaz i mišljenje vještakinje Željke Tkalec jasan, dosljedan, logičan, stručan i objektivn, te je ista dala jasno i nedvosmisleno mišljenje da nema temelja za identifikaciju skriptora spornog potpisa tužitelja na predmetnom Sporazumu o prestanku ugovora o radu od 24.10.2018. pa je isti sud prihvatio kao stručan i objektivn. Naime, kako se radi o običnom parafu, a ne potpisu osobe, to se doista i po ocjeni ovog suda ne može utvrditi da li je tužitelj skriptor spornog potpisa.

19. Međutim, neovisno o provedenim grafološkim vještačenjima, a imajući u vidu da su nalazi i mišljenja ova dva vještaka suprotni, a stranke nisu predlagale novo vještačenje tj. nadvještačenje, ovaj sud je na temelju drugih izvedenih dokaza utvrdio činjenicu da li je tužitelj sklopio i potpisao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za rado mjesto radnik u niskogradnji i Sporazum o prestanku radnog odnosa od 30.6.2019..

20. Iz iskaza Marije Ropuš, referenta ljudskih resursa kod tuženika, a čiji iskaz je sud prihvatio kao logičan, uvjerljiv i u skladu s dokumentacijom koja prileži spisu, proizlazi da je tužitelj sklapao ugovor o radu na određeno vrijeme koji su se produživali do trenutka dok nije sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, a ističe da su mu izašli u susret po njegovoj zamolbi, jer je želio dignuti kredit u banci. On je to molio kolegu Jakšića koji je prokurist i voditelj ureda u Zagrebu, a ona je postupila po nalogu g. Jakšića na način da je zatražila od odvjetničkog ureda da sastavi ugovor na neodređeno, a razlog zbog kojeg je tužitelj tražio ugovor na neodređeno zna od g. Jakšića. Kod tužitelja ima oko 200 radnika, te je samo manji dio radnika na neodređeno. Kada radnici žele dizati kredite onda im je potrebno zbog kreditne sposobnosti da imaju ugovor na neodređeno vrijeme i ističe da oni svima izlaze u susret pa je tako i tužitelj u 10. mjesecu 2018. sklopio ugovor na neodređeno vrijeme za radno mjesto radnika niskogradnje. Sukladno dogovoru s g. Jakšićem o čemu je tužitelj bio obaviješten, za sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme bilo je potrebno da se nakon toga tj. istovremeno potpiše i sporazumni raskid ugovora. Sporazumni raskid ugovora je potpisan tog dana od kad vrijedi ugovor na neodređeno vrijeme. Radnici u takvim slučajevima dolaze u ured u Zagrebu, potpisuju ugovor koji im se pripremi, te radnik zadržava jedan primjerak ugovora. Svjedokinja je također iskazala da je bila prisutna kada je tužitelj potpisao sporazum o raskidu i kada mu je uručen njegov primjerak ugovora i sporazuma o raskidu. Datum prestanka odnosno raskida ugovora o radu je bio vezan s izvršenjem projekta zbog kojeg je i sklopljen ugovor, ako nemaju nešto drugo novo, onda raskidaju radni odnos, te ako nema posla radni odnos se raskida. U slučaju da ima još dodatnog posla, onda se i radniku produži ugovor. Kao primjer navodi da su Željko Grijanec i Ivan Cmrk tražili sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme zbog dobivanja kredita u banci.

21. Iz iskaza svjedoka Slavena Jakšića, prokuriste kod tuženika, a čiji iskaz je sud prihvatio kao logičan, uvjerljiv i u skladu s dokumentacijom koja prileži spisu, proizlazi da je tužitelj bio u svojstvu njihovog zaposlenika i da je radio na poslovima niskogradnje, tesarije što je bilo potrebno za niskogradnju i visokogradnju. Prilikom produženja ugovora 2018. ističe da je dobio molbu tužitelja da zbog traženja kredita

mu je potreban ugovor na neodređeno što je i čuo od njihovih radnika koji rade kod njih, a koji su isto tražili, a što je neophodno za traženje kredita. Ističe da su znali radnicima izlaziti u susret na način da su radnici obaviješteni na koji način to mogu dobiti a to znači sklapanje ugovora na neodređeno, a s obzirom da njihovi projekti imaju određeno trajanje, išlo se na varijantu sporazumnog raskida ugovora. U tužiteljevom slučaju (to se radilo o 30. lipnja 2019.) navodi da su rekli da će ići tužitelju u susret pod tim uvjetima, što je tužitelj i prihvatio, što mu je i bila osnovna namjera da može ostvariti svoj kredit. Kolegica Marija Ropuš i on su bili prisutni prilikom potpisivanja sporazumnog raskida ugovora. Sporazumni raskid i ugovor o radu je pripremao odvjetnik Samaržija, te je tužitelju uručen primjerak ugovora. Navodi da je dosta radnika tražilo da im se na takav način izađe u susret, te oni nisu imali u pravilu s time problema, te zna za dva radnika kojima se na taj način izašlo u susret, a to su Željko Grijanec i Cmrk. Navodi da firma radi s građevinom, metalurgijom na prostoru Belgije i Nizozemske, te da imaju projekte koji imaju određeni vijek trajanja, stoga njihov najveći broj radnika ima ugovor o radu na određeno vrijeme, upravo iz tog razloga što su tvrtka kćer firme iz Nizozemske, te imaju ugovore s tvrtkama iz Nizozemske. Navodi i da je tužitelj tražio na uvid primjerak ugovora prije potpisa i inače, pa tako i taj put. Ugovor je potpisivao direktor prije slanja na uvid tužitelju, što znači da se slagao s uvjetima ugovora. Zaključno navodi da je tužitelj radio na poslovima niskogradnje i visokogradnje, te ne zna točno na kojem je mjestu radio.

22. Tužitelj je u svom iskazu izjavio da je kod tuženika radio od 03.08.2017. do 30.06.2019. na radnom mjestu tesara, te je na tom radnom mjestu bio prijavljen. Do prestanka radnog odnosa došlo je kada se vratio u RH kada je dobio mail da je dobio sporazumni otkaz za što nije imao pojma da je pokrenut. Prvo je bio na određeno, a onda je zatražio Jakšića da ga primi na neodređeno, ali nikada nije tražio ugovor na neodređeno vrijeme radi kredita. Sporazum o prestanku radnog odnosa nije potpisao, a vidio ga je na email-u koji je dobio. Određeni dio novca su morali vraćati firmi, radilo se o naknadi za topli obrok koji je isplaćivala Belgija, te se je zbog toga bunio više puta i zbog toga je došlo do prestanka radnog odnosa. Radio je na mjestu tesara i to na niskogradnji i visokogradnji, radio je poslove šalovanja šahti, postavljanje elemenata, obrambeni zidovi od poplave. Dok je radio kod tuženika nije tražio niti podigao niti jedan kredit u banci niti mu je izdan bilo kakav zahtjev za to, niti ga je tražio. Prije prestanka radnog odnosa bio je 5-7 godina u blokadi i onda je skupio novce od plaće da mu se odblokira račun. Potpisao je 24.10.2018. ugovor o radu za radno mjesto tesara. Njegov radni kolega Ivica Ljubić je tražio potvrdu o radnom odnosu radi dizanja kredita, te mu tuženik nije dao tu potvrdu. Ugovor na određeno vrijeme imao je za radno mjesto tesara. Nadalje, u dopunskom iskazu je izjavio da je prvi ugovor o radu sklopio za poslove radnika niskogradnje, ali je u stvarnosti obavljao poslove tesara, a to znači da je radio šalovanje tj. zatvaranje nekih rupa, kanala, šalovanje poklopaca, cijevi, temelja, te sve što bi bilo u opisu tesarskog posla. Poslovi niskogradnje su oni poslovi koji se ne rade na visini. Stavljen je na tesarske poslove jer je postojala potreba za tim poslom, kao i danas, jer se radi o deficitarnom zanimanju. Dana 24.10.2018. je sklopio ugovor o radu za radno mjesto tesara, a prilikom potpisivanja ugovora je bio prisutan g. Jakšić, koji je glavni za zapošljavanje radnika kod tuženika, te je samo sa njim imao kontakt oko zapošljavanja. U ugovoru o radu od 24.10.2018. je pisalo da se sklapa za radno mjesto tesara. Kada mu je predložen ugovor o radu od 24.10.2018. koji je priložen uz tužbu navodi da isti nije potpisan jer je to njegov primjerak ugovora. Plaća tesara i radnika niskogradnje nije ista, ali ne može reći koja plaća mu je isplaćivana. U stvarnosti je zapravo obavljao i poslove tesara i poslove radnika niskogradnje, te su ti poslovi često povezani.

23. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja budući je nelogičan i neuvjerljiv te je u suprotnosti sa materijalnim dokazima u spisu i sa iskazima saslušanih svjedoka Jakšića i Ropuš.

24. Kako je tužitelj predložio saslušanje svjedoka Ivice Ljubića na okolnost da je tuženik odbio sa istim sklopiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme ili mu izdati potvrdu da je zaposlen na neodređeno vrijeme, a tuženik je priznao ove činjenice i učinio ih nespornim, to nije bilo potrebno saslušanje navedenog svjedoka.

25. Analizom Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto tesar (kojeg je tužitelj dostavio) i Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto radnik u niskogradnji (kojeg je tuženik dostavio), ovaj sud je utvrdio da postoji razlika u tekstu tih ugovora. Naime, iako oba ugovora sadrže isti datum sklapanja, u ugovoru koji je dostavio tužitelj uz tužbu je naznačeno da se radnik nalazi kod poslodavca u radnom odnosu od 01.08.2017. te da će raditi na radnom mjestu „tesar“, dok je u ugovoru kojeg je dostavio tuženik uz odgovor na tužbu naznačeno da se radnik nalazi u radnom odnosu kod poslodavca od 03.08.2017. te da će raditi na radnom mjestu „radnik niskogradnje“. Stoga je sud analizirao i druge izvedene dokaze kako bi utvrdio istinitost sadržaja navedenih ugovora odnosno kako bi utvrdio koji je doista sklopljen.

26. Ovaj sud je utvrdio da je u Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto radnik u niskogradnji (kojeg je tuženik dostavio), točno navedeno da se radnik nalazi u radnom odnosu kod poslodavca od 03.08.2017., a budući i iz prvog ugovoru o radu kojeg su stranke sklopile, a to je Ugovor o radu na određeno vrijeme 01.08.2017. proizlazi da će prema istom tužitelj početi s radom 03.08.2017., te je i u prijavi na HZMO kao početak rada naveden 03.08.2017. Također, ovaj sud je utvrdio da je u Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto radnik u niskogradnji (kojeg je tuženik dostavio), točno navedeno tužiteljevo radno mjesto „radnik niskogradnje“, budući je upravo to radno mjesto navedeno i u svim ranije sklopljenim ugovorima o radu, te niti u jednom ugovoru o radu nije bilo navedeno radno mjesto tesar. Tome valja dodati da je u prijavi na HZMO navedeno zanimanje tužitelja tesar, ali u istoj nije navedeno radno mjesto tužitelja na kojem je bio zaposlen, pa činjenica što je tužitelj po zanimanju tesar ne znači da je imao sklopljen ugovor o radu za radno mjesto tesara, te iz provedenih dokaza niti ne proizlazi da isto postoji kod tuženika. Isto tako, valja reći da je i tužitelj izjavio da je u stvarnosti zapravo obavljao i poslove tesara i poslove radnika niskogradnje, te su ti poslovi često povezani, a iz čega ovaj sud zaključuje da je tužitelj po zanimanju tesar, ali je imao ugovor o radu za radno mjesto radnika niskogradnje (kako je navedeno u ugovoru o radu), te je po potrebi obavljao i poslove tesara i poslove radnika niskogradnje jer su ti poslovi često povezani. Dakle, kako je sadržaj Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24.10.2018. za radno mjesto radnik u niskogradnji (kojeg je tuženik dostavio) točan i istinit, to ovaj sud smatra da su stranke sklopile upravo taj ugovor, (što su potvrdili i svjedoci Ropuš i Jakšić), jer nije ni životno ni logično da bi tuženik kao poslodavac koji sačinjava ugovor o radu u isti unosio neistinit sadržaj, a to tim više što je pregledom svih ostalih sklopljenih ugovora o radu utvrđeno da isti sadrže istinit sadržaj koji se u svim ugovorima podudara.

27. Međutim, navedeno niti nije odlučno, pored činjenice da tužitelj nije mogao kod tuženika raditi na dva radna mjesta, a posebno pored činjenice da se spornim Sporazumom o prestanku ugovora o radu od 24.10.2018. raskidaju i Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 24.10.2018. i radni odnos radnika kod poslodavca. Naime, svrha ovakvog sporazuma pa i sama volja ugovornih strana prilikom sklapanja

istog svakako jest uređenje prestanka cjelokupnog radnog odnosa. Tome valja dodati da tužitelj činjeničnim navodima osporava da bi on potpisao predmetni sporazum, međutim, u ovom predmetu je odlučno da tužitelj tužbenim zahtjevom nije pobijao navedeni Sporazum o prestanku ugovora o radu od 24.10.2018. tj. isti nije niti poništavao, niti tražio utvrđenje ništetnosti, a niti da isti nije nastao pa je isti ostao na snazi.

28. Nadalje, iz uvjerljivih i međusobno suglasnih iskaza svjedoka Jakšića i Ropuš, jasno proizlazi da je radni odnos tužitelja kod tuženika na neodređeno vrijeme zasnovan isključivo kako bi se tužitelju omogućilo ishođenje kredita u banci pri čemu treba imati u vidu kako je notorno da banke odobravanje određenih vrsta kredita uvjetuju postojanjem radnog odnosa na neodređeno vrijeme. Osim toga, treba imati u vidu da je tuženik očigledno cijelo vrijeme trajanja radnog odnosa sa tužiteljem sklapao ugovore o radu na određeno vrijeme s jasnim trajanjem i s ciljem izvršenja određenog posla pri čemu nisu bili ispunjeni uvjeti niti je nastala obveza tuženika da u smislu odredbe čl. 12. st. 3. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17, dalje ZR) sklopi ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

29. Nasuprot uvjerljivim i međusobno suglasnim iskazima svjedoka sud nije prihvatio iskaz tužitelja kojim u bitnome tvrdi da je dobio mail da je dobio sporazumni otkaz za što nije imao pojma da je pokrenut, a da nikada nije tražio radi kredita ugovor na neodređeno vrijeme, isto kao i da Sporazum o prestanku radnog odnosa nije potpisao. Dakle, upravo suprotno tvrdnjama tužitelja, utvrđenje ovog suda jest da je zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme bilo uvjetovano upravo traženjem tužitelja radi mogućnosti podizanja kredita, a što je prema iskazivanju svjedoka i bila praksa tuženika kao poslodavca da na taj način izađe u susret radnicima s kojima je zasnivao radni odnos na određeno vrijeme radi obavljanja određenih poslova, najčešće u inozemstvu. Upravo iz navedenog razloga je istog dana kada je zaključen ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključen i sporazum o raskidu radnog odnosa ali sa kasnijim datumom odnosno za gotovo osam mjeseci. Navedena činjenica je važna iz razloga što je upravo iz iste razvidno ne postojanje volje poslodavca kao ugovorne strane da zasnuje s tužiteljem radni odnos na neodređeno vrijeme već da praktički produlji radni odnos s istim za daljnjih gotovo devet mjeseci i na taj način postigne efekt daljnjeg produljenja radnog odnosa na određeno vrijeme, a kako je to činio ranijim ugovorima sklopljenim upravo na određeno vrijeme pri čemu je sam ugovor o radu na neodređeno vrijeme služio samo kako bi udovoljio traženju tužitelja odnosno ostvarenju mogućnosti podizanja kredita. Pri tome nije odlučna nesporna činjenica da tuženik sa radnikom Ivicom Ljubićem nije sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, jer je ovaj sud izvedenim dokazima utvrdio a je praksa kod tuženika bila da sa radnicima sklope ugovor o radu na neodređeno vrijeme kako bi radnici mogli podići kredit u banci, međutim, to ne znači da je tuženik udovoljavao baš svakom takvom zahtjevu radnika, već je o tome odlučivao i procjenjivao svaki slučaj za sebe, što je pravo svakog poslodavca.

30. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika od 03.8.2017. temeljem sklopljenih ugovora o radu na određeno vrijeme, te ugovora na neodređeno vrijeme od 24.10.2018., na radnom mjestu radnik niskogradnje, te da mu je radni odnos kod tuženika prestao sporazumom od 30.06.2019. temeljem kojeg je i objavljen, a kojeg tužitelj tužbenim zahtjevom niti nije pobijao. Osim toga, ovaj sud je utvrdio da je tuženik očigledno cijelo vrijeme trajanja radnog odnosa sa tužiteljem sklapao ugovore o radu na određeno vrijeme s jasnim trajanjem i s ciljem izvršenja određenog posla pri čemu nisu bili ispunjeni uvjeti niti je

nastala obveza tuženika da u smislu odredbe čl. 12. st. 3. ZR sklopi ugovor o radu na neodređeno vrijeme, te nije razvidno, niti tužitelj to ičim dokazuje da bi postojali uvjeti iz odredbe čl. 12. st. 7. ZR zbog čega bi se imalo smatrati da je sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Iako tužitelj tužbenim zahtjevom nije pobijao Sporazum o prestanku radno odnosa od 30.06.2019., valja dodati i to da tužitelj u smislu odredbe čl. 135. st. 1. ZR-a nije dokazao da isti ne bi potpisao sporazum o prestanku ugovora o radu temeljem kojeg mu je prestao radni odnos kod tuženika kao poslodavca.

31. Imajući u vidu sve izneseno, ovaj sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi da je tužitelj s tuženikom dana 24. listopada 2018. sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, za radno mjesto tesara, te da radni odnos tužitelja nije prestao isto kao i da naloži tuženiku da tužitelja vrati na poslove tesara prema Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 24. listopada 2018. neosnovan, zbog čega je valjalo odlučiti kao u izreci presude.

32. Kako je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, to isti nema pravo na naknadu parničnog troška temeljem čl. 154. st. 1. ZPP, već je isti dužan naknaditi tuženiku. Tako je tuženiku priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23) i to jednokratna nagrada za prvi prvostupanjski postupak (do donošenja drugostupanjske odluke) koji uključuje 4 radnje i to: odgovor na tužbu, ročište 3.6.2020. i 17.5.2021. i podnesak od 14.5.2021. – 250 bodova, te za daljnje radnje: ročište 24.8.2021., 3.10.2022., 6.3.2023., 29.11.2023., 23.9.2024., 14.10.2024., podnesak od 3.5.2022., 17.7.2024. – po 50 bodova za svaku radnju, zatim za drugi prvostupanjski postupak (nakon donošenja drugostupanjske odluke) koji uključuje 4 radnje i to: ročište 15.7.2025., 16.9.2025., 15.10.2025. i 16.12.2025. – 250 bodova, te za daljnje radnje: ročište 27.1.2026., 25.2.2026., 7.7.2026. – po 50 bodova za svaku radnju, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 2.100,00 eura, a uvećano za 25% PDV-a iznosi 2.625,00 eura. Tome valja dodati trošak drugog grafološkog vještačenja po vještaku Krajini u iznosu od 331,81 eura pa ukupni trošak tuženika iznosi 2.956,81 eura. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 151 st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 24. srpnja 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u roku 15 dana.

Dna:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. spis

Broj zapisa: **9-3088b-2feee**

Kontrolni broj: **0a84c-d9cd5-06e63**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.